15/04/2021

Ακάθιστος Ύμνος: Η Παναγία βοηθός και συμπαραστάτης στις θλίψεις μας

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Μακαριστού Αρχιμανδρίτου Γρηγορίου Μουσουρούλη (†11.1.2021)

Ἀκάθιστος ὕμνος
Ἡ Παναγία βοηθός καί συμπαραστάτης στίς θλίψεις μας
(Κανών τοῦ Ἀκαθίστου, Ὠδή ζ΄Καί νῦν)
«Σῶσον τούς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς»

«Σῶσον τούς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς»

Τήν Βασιλεύουσα Πόλη πολιορκεῖ ἐχθρός ἀλλόφυλος καί ἀλλόθρησκος. Ζητεῖ νά τήν κυριεύσει, νά τήν ἐρημώσει· νά τήν κατασφάξει καί νά τήν κατακαύσει. Μπροστά σ᾽αὐτή τή μεγάλη θλίψη καί δοκιμασία οἱ χριστιανοί τοῦ Βυζαντίου, ἱερός κλῆρος καί πιστός λαός, καταφεύγουν στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί τῆς λένε μέ πόνο ψυχῆς τά λόγια: «Κλῖνον τό οὖς σου, Ἁγνή, καί σῶσον τούς θλίψεσι

βυθιζομένους ἡμᾶς».

Σκύψε, πλησίασε τά ὦτα σου γιά νά ἀκούσεις τήν ἱκεσία μας, Ἁγνή, Ὑπεραγία Θεοτόκε, καί σῶσε μας, καθώς βυθιζόμαστε μέσα στό πέλαγος τῶν θλίψεων.

Ἡ προσευχή τους εἰσακούεται, τό θαῦμα γίνεται καί ἡ Πόλη τῶν πόλεων διαφεύγει τόν κίνδυνο. Ὁ ἐχθρός νικιέται καί ντροπιασμένος ἀπομακρύνεται. Ἀπό τότε μέ τά ἴδια λόγια Κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου προσευχήθηκαν στήν Παναγία μας μυριάδες μυριάδων χριστιανῶν. Κι ἐμεῖς σήμερα ἄνθρωποι θλιμμένοι καί βασανισμένοι μέ τά ἴδια λόγια προσευχόμαστε πάντοτε, ἰδιαιτέρως ὅμως τώρα τή Μεγάλη Τεσσαρακοστή καί εἰδικῶς τίς ἡμέρες τῆς δοκιμασίας τῆς λοιμικῆς νόσου πού μαστίζει ὁλόκληρο τόν πλανήτη.

*****

«Σῶσον τούς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς»

Μέ πέλαγος φουρτουνιασμένο μοιάζει ἡ ζωή μας. Καί εἴμαστε ὅλοι θαλασσοδαρμένοι. Τόσα κύματα μᾶς κτυποῦν, καθώς ταξιδεύουμε πρός τό ποθητό λιμάνι τῆς πραγματικῆς πατρίδας μας, πού εἶναι ὁ Οὐαρνός. Κύματα πολλά καί διάφορα μᾶς συγκλονίζουν. Ἔρχεται ὁ θάνατος καί ἁρπάζει ξαφνικά καί χωρίς διακρίσεις πρόσωπο πολύ ἀγαπητό μέσα ἀπό τήν οἰκογένειά μας. Τόν πατέρα πού εἶναι τό στήριγμα τοῦ σπιτιοῦ ἤ τή στοργική μητέρα, ἡ ὁποία πάντα σκορπίζει τήν ἀγάπη της μέσα στήν οἰκογένεια. Ἤ τό καλύτερο παιδί πού εἶναι τό κρυφό καμάρι τῶν γονέων του. Ἔτσι ἡ οἰκογένειά μας μέ τήν ἐπίσκεψη τοῦ θανάτου βυθίζεται μέσα στό πένθος.

Ἔρχεται πολλές φορές ἡ ἀσθένεια, μᾶς προσ-βάλλει καί μᾶς ρίχνει στό κρεββάτι τοῦ πόνου ὄχι γιά λίγες ἡμέρες, ἀλλά γιά μῆνες πολλούς· κάποτε μάλιστα γιά χρόνια ἤ καί ἰσοβίως ἤ καί μᾶς ὁδηγεῖ στόν θάνατο. Τήν περίοδο αὐτή δέ ἡ λοιμική νόσος, πού ἐνέσκηψε ἀπειλητική, δοκιμάζει ἄτομα καί λαούς καί ὁδηγεῖ στόν θάνατο ἀδιακρίτως μικρούς καί μεγάλους, ἀποτελεῖ δοκιμασία παγκόσμια. Ἐπίσης κύματα ἀπειλητικά δέρνουν καί τραντάζουν τό σκάφος τῆς οἰκογενειακῆς μας ζωῆς, οἰκονομικές δυσχέρειες, ἀδικίες, συκοφαντίες, ἀνεργία. Ὅλα αὐτά καί τόσα ἄλλα εἶναι κύματα δυνατά, ὅπως εἴπαμε, καί μεγάλα. Μᾶς κάνουν νά κλαῖμε καί νά τά χάνουμε. Ὅμως γιά νά ἀποφύγουμε τοῦ καταποντισμοῦ τόν κίνδυνο, νά στρέφουμε, ἀγαπητοί, τό βλέμμα πρός τήν Μεγάλη Μητέρα, τήν Παναγία μας καί νά ζητοῦμε τή βοήθεια καί τήν προστασία της. Σ᾽αὐτήν νά καταφεύγουμε μετά τόν Θεόν καί νά τήν ἱκετεύουμε: «κλῖνον τό οὖς σου, Ἁγνή, καί σῶσον τούς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς». Σέ παρακαλοῦμε, Κυρία Θεοτόκε, μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μας. Ἄκουσε τόν πόνο μας. Μήν ἀδιαφορήσεις. Σκῦψε ἀπό τό ὕψος τῆς δόξας

στήν ὁποία βρίσκεσαι κοντά στόν Υἱόν Σου καί ἔλα κοντά μας.

Γιατί; Διότι γνωρίζεις ἀπό πόνους καί θλίψεις. Ἐσύ ἐγέννησες μέσα σ᾽ ἕνα βρώμικο σταῦλο τόν ἅγιο Υἱό καί Θεό σου. Ἐσύ ἔζησες καί τήν ξενιτιά, γιά νά γλυτώσεις τό Βρέφος ἀπό τή φονική μανία τοῦ Ἡρώδη. Ἐσύ πόνεσες ὅσο καμμιά ἄλλη μητέρα βλέποντας τόν Υἱόν σου νά κρέμεται ὡς κακοῦργος στόν Σταυρό.

Μήν σέ ἀνακόψει νά τρέξεις νά μᾶς βοη-θήσεις ἡ ἀδιαφορία ἀρκετῶν συμπατριωτῶν μας καί ἡ ἀδιάντροπη ζωή τους, πού φανερώνει ἀχαριστία πρός τόν Υἱόν σου.

Ἄκουσε, σέ παρακαλοῦμε, Δέσποινα τοῦ κόσμου, Κυρία Θεοτόκε, τούς στεναγμούς τοῦ πιστοῦ λαοῦ, δές μέ στοργικό βλέμμα τά δάκρυα τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν, ἀφουγκράσου τούς στεναγμούς τῶν ἀνέργων, τῶν ἀστέγων, τῶν ἀσθενῶν ἀδελφῶν μας. Τῶν γερόντων πού ζοῦν μέσα στήν ἐγκατάλειψη καί τή σκληρή μοναξιά. Γλύκανε τόν πόνο τῶν ἀδικημένων συζύγων. Ἀνάλαβε ὑπό τήν προστασία σου τά παιδιά τῶν διαλυμένων οἰκογενειῶν· προστάτευσέ τα ὥστε νά μείνουν μακριά ἀπό λανθασμένες ἐπιλογές πού θά τά βλάψουν καί μπορεῖ νά τά ὁδηγήσουν στήν καταστροφή. Ἐνίσχυε πάντοτε, ἰδιαίτερα τήν περίοδο αὐτή τούς ἀδελφούς μας πού διακονοῦν στά νοσοκομεῖα τούς ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσου πληττομένους ἀδελφούς μας.

Καί ἐπειδή εἶσαι Μητέρα πονεμένη, καί μάλιστα ἡ μόνη Μητέρα πού εἰσακούεται πάντα ἡ μεσολάβησή της, παρακάλεσε τόν Υἱόν σου νά μᾶς λυπηθεῖ. Νά στείλει ἀγγέλους πού θά ἐμπνεύσουν πνεῦμα μετανοίας μέσα στίς ψυχές ὅλων μας. Ζήτησε νά χαρισθεῖ σέ ὅλους μας διάθεση μετανοίας καί ἐπιστροφῆς στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Τό γνωρίζουμε ὅτι ἄν δέν μετανοήσουμε, δέν πρόκειται νά σωθοῦμε. Γιά νά μᾶς σώσει ὁ Θεός, θέλει νά δεῖ τή μετάνοιά μας, ὅπως ἔγινε στά παλιά χρόνια μέ τήν πρωτεύουσα τῆς Ἀσσυρίας Νινευή.

Γι᾽ αὐτό σέ παρακαλοῦμε, Παναγία μας, ἄ-κουσε τή δέηση τῶν πιστῶν δούλων σου καί παρακίνησε τούς μεγάλους κήρυκες τῆς μετανοίας, τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρόδρομο καί τόν ἅγιο Νίκωνα τόν «Μετανοεῖτε», νά μεσολαβήσουν καί αὐτοί στόν Κύριο καί Υἱό σου, ὥστε νά στείλει πνεῦμα μετανοίας σέ ὅλους μας, στούς ἄρχοντες καί τόν λαό μας, γιά νά σωθεῖ ὁ τόπος μας καί ὅλος ὁ κόσμος ἀπό τή λοιμική νόσο καί ἀπό κάθε ὑποδούλωση ὑλική καί πνευματική. Καί νά δοξολογεῖται τό ὄνομα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας εἰλικρινά καί νά ὑμνεῖσαι καί σύ, ἡ Παναγία Μητέρα του, ἀπό ὅλους καί σ᾽ ὅλο τόν κόσμο.

Κι ἐκείνη θά μᾶς κυττάζει μέ στοργή. Δέν θά περιφρονεῖ τήν ἐπίκλησή μας σέ ὧρες

ἀγωνίας καί πόνου. Θά μᾶς ἀκούει κι ἄς εἴμαστε ἁμαρτωλοί, καί θά μεσιτεύει στόν Υἱόν της γιά ἐμᾶς. Τότε ἡ θλιμμένη ψυχή μας θά γαληνεύει, θά παρηγορεῖται, θά παίρνει δύναμη στίς δύσκολες περιστάσεις.

****

«Σῶσον τούς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς»

Πολλοί ναυτικοί, Θεοφιλέστατε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, πρίν ἐπιχειρήσουν τά ταξίδια τους ζητοῦσαν καί ζητοῦν τήν προστασία τῆς Παναγίας γιά νά μή βουλιάξουν μέσα στά μελανιασμένα καί ἀφρισμένα κύματα τῶν θαλασσῶν, ἀλλά νά φθάσουν στόν προορισμό τους. Καί ἐμεῖς ὡς ποντοπόροι τῆς παρούσας ζωῆς νά ἐπικαλούμαστε τή βοήθειά της γιά νά μή καταποντισθοῦμε στά κύματα τῶν θλίψεων καί γιά νά φθάσουμε στό γαλήνιο λιμάνι τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ὅπου ἐκεῖ καί αὐτή ὡς Μητέρα πνευματική μᾶς περιμένει μέ πολλή χαρά. Εὐχηθεῖτε μας, Θεοφιλέστατε.

Το κείμενο αναδημοσιεύεται από τον επίσημο ιστοτόπο της Εκκλησίας της Κύπρου churchofcyprus.org.cy